

[Gillstrup]

Jeg tror, vi ganske roligt kan sige, at der er ikke et eneste folketingsmedlem, som uden at tvivle vil sige, at det her er i orden. Bevares, så er der nogle, der siger: Jamen når vores arbejdsminister anbefaler det, så må vi også stemme for det.

Men det er jo den direkte fornægtelse af demokratiet og parlamentarismen at sige:

Vor fører tænker, så vi andre kan grise fro i folden vandre.

Det er Jacob Paludan. Det er simpelt hen ikke noget, som man med rimelighed kan gøre i et demokrati. Det forudsætter, at hvert eneste af de 179 folketingsmedlemmer har en passende tid fra et lovforslags fremsættelse – normalt går der ca. 10 dage før første behandling. Derefter har man over 2-3 behandlinger en periode på nogle måneder, når det er så svært tilgængeligt stof som dette her, til at lytte til deputationer, til de indlæg, der kommer fra befolkningen. Sådan fungerer demokratiet. Men det er jo ikke demokrati, der interesserer, det er demokratur, hvor man tager hensyn til prestige hos nogle partiorganisationer, der ikke vil være til grin, fordi de har måttet forhandle i 7-8 nætter, hvor de tilsyneladende ikke har fundet ud af det.

Vi kunne glimrende have gjort det her til 1001 nats eventyr, og så var der måske en chance for, at man var kommet ud fra pavekonklavet med et eller andet resultat, hvor man kunne sige: Hil dig, hr. arbejdsminister, hil dig, hr. Nyrup Rasmusen, nu har I virkelig fundet det, som er forståeligt for befolkningen, det, som rammer rimeligt og retfærdigt.

Det er jo ikke noget med en overgangsregel lige omkring den 1. januar, det er noget, der skal gælde bestandig fremover.

Og som fru Lilli Gyldenkilde helt korrekt fremhævede, er det noget, der skal administreres ca. 2.000 forskellige steder ude over Danmark. Fra den 1. januar 1989 skal disse regler administreres, og når man kender lidt til dagligliv i Danmark i den sidste halvdel af december måned, kan man så tro på – med alle de mennesker, der skal administrere disse totalt uforståelige, uanvendelige regler fra den 1. januar 1989 – at det vil være en let start?

Jeg tilråder endnu en gang meget, meget kraftigt forligspartierne at træde tilbage fra dette forsøg på at lave lovjaskeri og i stedet for sige: Her er tale om noget helt nyt lovstof, som Folketinget ikke tidligere har beskæftiget sig

med overhovedet. Nu laver vi et lovforslag, som fremsættes i Folketinget måske den 10. januar 1989, hvor vi mødes igen, og så behandles det på ganske normal måde med første behandling, udvalgsbehandling, anden behandling, eventuelt fornyet udvalgsbehandling, tredje behandling, hvor folk kan komme ind i deputationer osv.

Det er bestemt ikke noget, som flertallet har grund til at være stolt over at give formanden i afskedsgave, at det skal være hans sidste indtryk fra formandsstolen af, hvordan dansk demokrati fungerer. Desværre er det jo et typisk eksempel, men det er bestemt ikke nogen pæn afskedsgave til vores formand.

Bollmann (CD):

Der har været talt lidt om proceduren i udvalget. Jeg er helt bevidst om, at en masse mennesker og vel også folketingsmedlemmer har en eller anden form for tolerancetærskel. Jeg vil også gå så langt som til at sige, at i visse situationer, på nogle af de møder, vi har haft, har vi været i betænkelig nærhed af en sådan grænse. Men jeg synes, det er gået udmærket, og jeg synes, udvalgsmedlemmerne skal have tak for god og rolig opførsel.

Men til selve ændringsforslagene. Ved anden behandling udtrykte jeg glæde over, at reglerne om de supplerende dagpenge var bortfaldet. Jeg tror også, jeg gav udtryk for en vis skepsis med hensyn til, at der nok ville komme noget her ved tredjebehandlingen. Jeg kan roligt konstatere, at den glæde, jeg udtrykte, helt er forsvundet.

Det ligger ligesom i luften i ministerens ændringsforslag og i bemærkningerne, at det skulle være nogle meget store fordele, og nogle meget fine tilbud, man kommer med nu. Jeg må indrømme, jeg har meget svært ved at se de fordele. De første fordele, man får, er i hvert fald, at man mister supplerende dagpenge under de omstændigheder, der er angivet. Jeg kan altså ikke acceptere, at det skulle være nogen fordel. De kommer først til at virke, efter at ulemperne er sat ind. Derfor er vi stadig væk skuffede over, at der sker denne stramning for de supplerende dagpenge.

Så har jeg nogle lidt mere tekniske spørgsmål. Det er jo, som andre har været inde på, ret begrænset, hvad vi har haft af tid til at sætte os ind i tingene og se på, hvordan virkningerne